Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/95/ES

ze dne 27. ledna 2003

o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních

(Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Rozhodnutí Komise 2005/618/ES ze dne 18. srpna 2005	L 214	65	19.8.2005
►M2	Rozhodnutí Komise 2005/717/ES ze dne 13. října 2005	L 271	48	15.10.2005
►M3	Rozhodnutí Komise 2005/747/ES ze dne 21. října 2005	L 280	18	25.10.2005
►M4	Rozhodnutí Komise 2006/310/ES ze dne 21. dubna 2006	L 115	38	28.4.2006
►M5	Rozhodnutí Komise 2006/690/ES ze dne 12. října 2006	L 283	47	14.10.2006
►M6	Rozhodnutí Komise 2006/691/ES ze dne 12. října 2006	L 283	48	14.10.2006
►M7	Rozhodnutí Komise 2006/692/ES ze dne 12. října 2006	L 283	50	14.10.2006
►M8	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/35/ES ze dne 11. března 2008	L 81	67	20.3.2008
►M9	Rozhodnutí Komise 2008/385/ES ze dne 24. ledna 2008	L 136	9	24.5.2008
►M10	Rozhodnutí Komise 2009/428/ES ze dne 4. června 2009	L 139	32	5.6.2009
►M11	Rozhodnutí Komise 2009/443/ES ze dne 10. června 2009	L 148	27	11.6.2009
►M12	Rozhodnutí Komise ze dne 25. února 2010	L 49	32	26.2.2010

Opravena:

►C1 Oprava, Úř. věst. L 230, 24.8.2006, s. 11 (2002/95/ES)

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/95/ES

ze dne 27. ledna 2003

o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([3]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. listopadu 2002 ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozdíly mezi právními nebo správními opatřeními přijatými členskými státy, pokud jde o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, by mohly vytvářet překážky obchodu a narušovat hospodářskou soutěž ve Společenství, a mohly by tím přímo ovlivňovat vytváření a fungování vnitřního trhu. Proto se jeví nutné sblížit právní předpisy členských států v této oblasti a přispět k ochraně lidského zdraví a k environmentálně šetrnému využití a zneškodnění odpadních elektrických a elektronických zařízení.

(2) Na svém zasedání v Nice ve dnech 7., 8. a 9. prosince 2000 schválila Evropská rada usnesení Rady ze dne 4. prosince 2000 o zásadě předběžné opatrnosti.

(3) Sdělení Komise ze dne 30. července 1996 o přezkoumání strategie pro nakládání s odpady ve Společenství zdůrazňuje potřebu snížit obsah nebezpečných látek v odpadech a upozorňuje, že předpisy na úrovni Společenství, které by omezovaly výskyt těchto látek ve výrobcích a ve výrobních procesech, by k tomu mohly přispět.

(4) Usnesení Rady ze dne 25. ledna 1988 o Akčním programu Společenství pro boj proti znečištění životního prostředí kadmiem ([5]) vyzývá Komisi k neprodlenému vypracování zvláštních opatření pro takový program. Rovněž má být chráněno lidské zdraví, a proto by měla být zavedena celková strategie, která zejména omezí používání kadmia a bude stimulovat výzkum náhrad. Uvedené usnesení zdůrazňuje, že používání kadmia by mělo být omezeno jen na případy, kdy vhodné a bezpečné náhrady neexistují.

([1]) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 195 a Úř. věst.č. C 240 E, 28.8.2001, s. 303.
([2]) Úř. věst. C 116, 20.4.2001, s. 38.
([3]) Úř. věst. C 148, 18.5.2001, s. 1.
([4]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. května 2001 (Úř. věst. C 34 E, 7.2.2002, s. 109), společný postoj Rady ze dne 4. prosince 2001 (Úř. věst. C 90 E, 16.4.2002, s. 12) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 18. prosince 2002 a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2002.
([5]) Úř. věst. C 30, 4.2.1988, s. 1.

▼B

(5) Dostupné důkazy svědčí o tom, že opatření týkající se sběru, zpracování, recyklace a zneškodnění odpadních elektrických a elektronických zařízení (OEEZ), stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních ([1]), jsou nezbytná ke zmírnění problémů v nakládání s odpady spojenými s dotyčnými těžkými kovy a s dotyčnými retardéry hoření. Navzdory těmto opatřením se však bude i nadále při současných postupech zneškodňování objevovat významný podíl OEEZ. I kdyby byla OEEZ sbírána odděleně a byla předávána k recyklaci, jejich obsah rtuti, kadmia, olova, šestimocného chrómu, PBB a PBDE by pravděpodobně nadále představoval riziko pro zdraví a životní prostředí.

(6) Při zohlednění technické a ekonomické proveditelnosti je nejúčinnějším způsobem, jakým lze zajistit významné snížení rizik pro zdraví a životní prostředí spojených s těmito látkami potřebné k dosažení zvolené úrovně ochrany ve Společenství, náhrada těchto látek v elektrických a elektronických zařízeních bezpečnými nebo bezpečnějšími materiály. Je pravděpodobné, že omezení používání těchto látek zvýší možnosti a ekonomickou prospěšnost recyklace OEEZ a sníží negativní zdravotní dopady na pracovníky v recyklačních zařízeních.

(7) Látky v oblasti působnosti této směrnice jsou vědecky dobře prozkoumány a zhodnoceny a byly předmětem různých opatření jak na úrovni Společenství, tak na vnitrostátní úrovni.

(8) Opatření této směrnice zohledňují stávající mezinárodní pokyny a doporučení a jsou založena na posouzení dostupných vědeckých a technických znalostí. Tato opatření jsou nutná k dosažení zvolené úrovně ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to s ohledem na rizika, která by pravděpodobně ve Společenství vznikla v důsledku neexistence těchto opatření. Tato opatření by měla být pravidelně přezkoumávána a v případě nutnosti přizpůsobena tak, aby byly vzaty v úvahu dostupné technické a vědecké informace.

(9) Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o požadavcích na ochranu zdraví a bezpečnost a také zvláštní právní předpisy Společenství týkajících se nakládání s odpady, zejména směrnice Rady 91/157/EHS ze dne 18. března 1991 o bateriích a akumulátorech obsahujících určité nebezpečné látky ([2]).

(10) Je třeba vzít v úvahu technický vývoj elektrických a elektronických zařízení bez těžkých kovů, PBB a PBDE. Jakmile budou dostupné vědecké údaje, měl by být při zohlednění zásady předběžné opatrnosti prozkoumán zákaz dalších nebezpečných látek a jejich nahrazení náhradami šetrnějšími k životnímu prostředí, které by zajistily přinejmenším stejnou úroveň ochrany spotřebitelů.

(11) Měly by být povoleny výjimky z požadavků na náhradu, jestliže není náhrada z vědeckého nebo technického hlediska možná, nebo jestliže negativní dopady na životní prostředí nebo zdraví způsobené touto náhradou pravděpodobně převáží její přínosy pro člověka a pro životní prostředí. Náhrada nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních by také měla být provedena způsobem, který je slučitelný se zdravím a bezpečností uživatelů elektrických a elektronických zařízení (EEZ).

(12) Pokud mají být opětovné použití, renovace a prodloužení životnosti prospěšné, je nutné, aby byly dostupné náhradní díly.

([1]) Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.
([2]) Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 38. Směrnice ve znění směrnice Komise 98/101/ES (Úř. věst. L 1, 5.1.1999, s. 1.

▼B

(13) Přizpůsobení výjimek z požadavků týkajících se postupného vyloučení a zákazu nebezpečných látek vědeckému a technickému pokroku by mělo být uskutečněno Komisí podle postupu výboru.

(14) Opatření nutná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]),

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Účelem této směrnice je sblížit právní předpisy členských států o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních a přispět k ochraně lidského zdraví a k využití a environmentálně šetrnému využití a zneškodnění odpadních elektrických a elektronických zařízení.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Aniž je dotčen článek 6, tato směrnice se použije pro elektrická a elektronická zařízení spadající do kategorií 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 10 uvedených v příloze IA směrnice 2002/96/ES (OEEZ) a pro elektrické žárovky a svítidla v domácnostech.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství týkajících se požadavků na ochranu zdraví a bezpečnost a zvláštní právní předpisy Společenství týkající se nakládání s odpady.

3. Tato směrnice se nepoužije pro náhradní díly pro opravy nebo pro opětovné použití elektrických a elektronických zařízení uvedených na trh před 1. červencem 2006.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice platí následující definice:

a) „elektrickým a elektronickým zařízením“ nabo „EEZ“ se rozumí zařízení, jehož správná funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli, a zařízení k výrobě, přenosu a měření tohoto proudu a pole, které spadá do kategorií uvedených v příloze IA směrnice 2002/96/ES (OEEZ) a je určeno pro použití s napětím nepřesahujícím 1 000 V pro střídavý proud a 1 500 V pro stejnosměrný proud;

b) „výrobcem“ se rozumí jakákoli osoba, která, bez ohledu na způsob prodeje, včetně komunikačních prostředků na dálku v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku ([2])

   i) vyrábí a prodává pod svou vlastní značkou elektrická a elektronická zařízení;

   ii) dále prodává pod svou vlastní značkou elektrická a elektronická zařízení vyrobená jinými dodavateli; prodejce

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19. Směrnice ve znění směrnice 2002/65/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

▼B

přitom není považován za výrobce, jestliže se značka výrobce objevuje na zařízení, jak je uvedeno v pododstavci i), nebo

iii) dováží nebo vyváží elektrická a elektronická zařízení na profesionální bázi do členského státu.

Ten, kdo zajišťuje výlučně financování na základě jakékoli finanční dohody, se nepovažuje za výrobce, pokud nepůsobí zároveň jako výrobce ve smyslu pododstavců i) až iii).

Článek 4

Prevence

1. Členské státy zajistí, že od 1. července 2006 nebudou nová elektrická a elektronická zařízení uváděná na trh obsahovat olovo, rtuť, kadmium, šestimocný chróm, polybromované bifenyly (PBB) a polybromovaný difenylether (PBDE). Vnitrostátní opatření, která omezují nebo zakazují používání těchto látek v elektrických a elektronických zařízeních, jež byla přijata v souladu s právními předpisy Společenství před přijetím této směrnice, mohou být zachována do 1. července 2006.

2. Odstavec 1 se nepoužije pro použití uvedená v příloze.

3. Jakmile budou dostupné vědecké údaje, Evropský parlament a Rada na základě návrhu Komise v souladu se zásadami politiky chemických látek, jak je uvedeno v Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí, rozhodne o zákazu dalších nebezpečných látek a jejich nahrazení náhradami šetrnějšími k životnímu prostředí, které zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany spotřebitelů.

Článek 5

Přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku

▼M8

1. Jsou přijímány veškeré změny, které jsou nutné k přizpůsobení přílohy vědeckému a technickému pokroku pro tyto účely:

▼B

a) v případě nutnosti stanovení maximálních hodnot koncentrací ve zvláštních materiálech a v součástech elektrických a elektronických zařízení, v nichž je přítomnost látek uvedených v čl. 4 odst. 1 tolerována;

b) vyjmutí materiálů a součástí elektrických a elektronických zařízení z ustanovení čl. 4 odst. 1, jestliže je jejich eliminace nebo náhrada pomocí změn návrhu nebo materiálů a součástí, které nevyžadují materiály a látky uvedené v tomto článku, technicky nebo vědecky neproveditelná, nebo jestliže negativní dopady na životní prostředí, zdraví a/nebo bezpečnost spotřebitelů způsobené náhradou pravděpodobně převáží jejich přínosy pro životní prostředí, zdraví a/nebo bezpečnost spotřebitelů;

c) přezkoumání každé z výjimek z přílohy alespoň každé čtyři roky nebo čtyři roky po zařazení položky do seznamu, s cílem zvážit při vyjmutí materiálů a součástí elektrických a elektronických zařízení z přílohy, zda jejich eliminace nebo náhrada pomocí změn návrhu nebo materiálů a součástí, které nevyžadují materiály a látky uvedené v čl. 4 odst. 1, jsou technicky nebo vědecky možné, za předpokladu, že jejich negativní dopady na životní prostředí, zdraví a/nebo bezpečnost spotřebitelů způsobené náhradou nepřeváží jejich možné přínosy pro životní prostředí, zdraví a/nebo bezpečnost spotřebitelů.

▼M8

Opatření uvedená v prvním pododstavci písm. a), b) a c), jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 7 odst. 2.

▼B

2. Před provedením změn přílohy podle odstavce 1 Komise mimo jiné vede konzultace s výrobci elektrických a elektronických zařízení, provozovateli recyklace a zpracovateli, organizacemi zaměřenými na ochranu životního prostředí a sdruženími zaměstnanců a spotřebitelů. Připomínky musí být postoupeny výboru uvedenému v čl. 7 odst. 1. Komise vezme v úvahu informace, které obdrží.

Článek 6

Přezkum

Nejpozději do 13. února 2005 Komise přezkoumá opatření stanovená touto směrnicí, aby mohly být v případě potřeby vzaty v úvahu nové vědecké poznatky.

Komise k tomuto datu předloží zejména návrhy na zahrnutí zařízení spadajících do kategorií 8 a 9 uvedených v příloze IA směrnice 2002/96/ES (OEEZ) do oblasti působnosti této směrnice.

Komise musí také zkoumat nutnost přizpůsobení seznamu látek uvedených v čl. 4 odst. 1 na základě vědeckých poznatků a při zohlednění zásady předběžné opatrnosti a v případě potřeby předložit Evropskému parlamentu a Radě návrhy na tato přizpůsobení.

Zvláštní pozornost musí být během přezkoumání věnována dopadu dalších nebezpečných látek používaných v elektrických a elektronických zařízeních na životní prostředí a lidské zdraví. Komise přezkoumá proveditelnost náhrady těchto látek a materiálů a v případě potřeby předloží Evropskému parlamentu a Radě návrhy s cílem rozšířit oblast působnosti článku 4.

▼M8

Článek 7

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 18 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech. ([1])

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼B

Článek 8

Sankce

Členské státy určí sankce použitelné při porušení vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí. Takto stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

([1]) Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

Článek 9

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 13. srpna 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění všech právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA

▼M2

Použití olova, rtuti, kadmia, šestimocného chrómu, polybromovaných bifenylů (PBB) nebo polybromovaného difenyletheru (PBDE), která jsou vyňata z požadavků čl. 4 odst. 1

▼B

1. Rtuť v kompaktních zářivkách, jejíž obsah nepřevyšuje 5 mg na zářivku.
2. Rtuť v trubicových zářivkách pro obecné účely, jejíž obsah nepřevyšuje:

   — u halofosfátových zářivek 10 mg

   — u trifosfátových zářivek s běžnou dobou životnosti 5 mg

   — u trifosfátových zářivek s běžnou dobou životnosti 8 mg.

3. Rtuť v trubicových zářivkách pro zvláštní účely.
4. Rtuť v jiných svítidlech konkrétně neuvedených v této příloze.
5. Olovo ve skle obrazovek, elektronických součástech a zářivkách.
6. Olovo jako prvek slitin s ocelí obsahujících až 0,35 % hmot. olova, slitin s hliníkem obsahujících až 0,4 % hmot. olova a slitin s mědí obsahujících až 4 % hmot. olova.

▼M3

7. — Olovo v pájkách s vysokým bodem tání (např. slitiny olova obsahující 85 % hmotnostních olova nebo více),

   — olovo v pájkách pro zásobování, skladování a systémy skladování, pro zařízení síťové infrastruktury pro přepínání, signalizaci, přenos a správu sítě pro telekomunikace,

   — olovo v keramických elektronických dílech (např. piezoelektrické přístroje).

8. Kadmium a jeho sloučeniny v elektrických kontaktech a ►C1 pokovování kadmiem s výjimkou použití zakázaných směrnicí ◄ 91/338/EHS ([1]), kterou se mění směrnice 76/769/EHS ([2]) týkající se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků.

▼B

9. Šestimocný chrom jako antikorozivní činidlo v chladicích systémech z uhlíkové oceli v absorpčních ledničkách.

▼M2

9a. DecaBDE v polymerních aplikacích.

9b. Olovo v olověných/bronzových ložiskových pánvích a pouzdrech.

▼B

10. V rámci postupu uvedeného v čl. 7 odst. 2 Komise přednostně vyhodnotí použití:

    — DekaBDE,

    — rtuti v trubicových zářivkách pro zvláštní účely,

    — olova v pájkách pro počítačové servery, paměti počítačů a systémy pro počítačové ukládání dat, zařízení síťové infrastruktury pro přepínání, signalizaci, přenos a správu sítě pro telekomunikace (vzhledem ke stanovení zvláštního časového omezení pro tuto výjimku) a

    — žárovek,

    aby bylo možné co nejdříve stanovit, zda mají být tyto položky odpovídajícím způsobem pozměněny.

▼M3

11. Olovo používané ve vyhovujících systémech kolíkových konektorů.
12. Olovo používané jako povrchový materiál u modulu typu c-ring pro vedení tepla.

([1]) Úř. věst. L 186, 12.7.1991, s. 59.
([2]) Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201.

▼M3

13. Olovo a kadmium v optickém a filtračním skle.

14. Olovo v pájkách obsahující více než dva prvky pro spojení mezi kolíky a sadou mikroprocesorů o obsahu olova vyšším než 80 % a nižším než 85 % hmotnostních.

15. Olovo v pájkách pro sestavení stabilního elektrického spojení mezi polovodičovým tvarovacím nástrojem a nosičem v sadách integrovaných obvodů využívajících technologii „Flip Chip“.

▼M4

16. Olovo v lineárních žárovkách s trubicemi potaženými silikátem.

17. Halid olova jako zdroj záření ve výbojkách s vysokou intenzitou výboje (HID) používaných v profesionálních reprografických aplikacích.

18. Olovo jako aktivátor ve fluorescenčním prášku (nejvýše 1 % hmot. olova) výbojek, jsou-li používány jako zářiče v soláriích obsahující luminofory jako například BSP ($BaSi_2O_5$:Pb), jakož i jsou-li používány jako speciální zdroje světla v diazografické reprografii, litografii, lapačích hmyzu, fotochemických a konzervovacích postupech a obsahující luminofory jako například SMS ($(Sr,Ba)_2MgSi_2O_7$:Pb).

19. Olovo obsahující PbBiSn-Hg a PbInSn-Hg v určitých směsích jako hlavní amalgám a PbSn-Hg jako vedlejší amalgám v kompaktních, energeticky velmi úsporných výbojkách.

20. Oxid olovnatý ve skle používaném ke spojení předních a zadních podkladů v plochých zářivkách používaných v displejích na bázi tekutých krystalů (LCD).

▼M6

21. Olovo a kadmium v tiskových barvách prosmaltování borosilikátového skla.

▼M10

22. Olovo jako příměs ve Faradayově rotátoru na bázi železitého granátu (vzácné zeminy – RIG) používaném v komunikačních systémech s optickými vlákny do 31. prosince 2009.

▼M6

23. Olovo v ukončeních součástek s malou roztečí, jiných než konektorů s roztečí 0,65 mm nebo menší, s olověnými NiFe rámečky a olovo v ukončeních součástek s malou roztečí, jiných než konektorů s roztečí 0,65 mm nebo menší, s PbCu rámečky.

24. Olovo v letovacích pájkách pro pájení otvorem v diskoidních a plochých vícevrstvově uspořádaných keramických kondenzátorech.

25. Oxid olova v panelech s plazmovými displeji (PDP) a displeji s povrchovým vedením emitorů elektronů (SED) používaných zejména v přední a zadní skleněné dielektrické vrstvě, sběrnicové elektrodě, černém pruhu, adresové elektrodě, hradicích žebrech, těsnicí fritě, fritovém kroužku, jakož i v pájecí pastě pro tištění.

26. Oxid olova ve skleněné baňce černých světlomodrých žárovek (BLB).

27. Slitiny olova jako pájky pro měniče používané ve vysokovýkonových reproduktorech (určených pro několikahodinový provoz při hladině akustického výkonu 125 dB SPL a vyšších).

▼M7

28. Šestimocný chróm v protikorozních ochranných vrstvách nenatřených kovových plechů a upínání používaných pro ochranu před korozí a pro stínění proti elektromagnetickému rušení v zařízení spadajícím do třetí skupiny směrnice 2002/96/ES (zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení). Výjimka povolena do 1. července 2007.

▼M5

29. Olovo v křišťálovém skle podle přílohy I (kategorie 1, 2, 3 a 4) směrnice Rady 69/493/EHS ([1]).

▼M1

Pro účely čl. 5 odst. 1 písm. a) se pro olovo, rtuť, šestimocný chróm, polybromované bifenyly (PBB) a polybromovaný difenylether (PBDE) toleruje maximální hodnota koncentrace ve výši 0,1 % hmotnosti v homogenních materiálech a pro kadmium ve výši 0,01 % hmotnosti v homogenních materiálech.

▼M9

30. Kadmiové slitiny jako elektrické/mechanické pájené spoje elektrických vodičů umístěných přímo na kmitacích cívkách měničů používaných ve

([1]) Úř. věst. L 326, 29.12.1969, s. 36. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

▼M9

vysokovýkonových reproduktorech s hladinou zvukového tlaku ve výši 100 dB (A) a vyšší.

31. Olovo v pájecích materiálech v plochých zářivkách bez obsahu rtuti (které se používají například v displejích na bázi tekutých krystalů, v designovém či průmyslovém osvětlení).

32. Oxid olovnatý v těsnicí fritě používané ve výrobě okenních montážních celků pro argonové a kryptonové laserové trubice.

▼M11

33. Olovo v pájkách na pájení tenkých měděných drátů o průměru rovnajícím se nebo menším než 100 μm ve výkonových transformátorech.

34. Olovo v prvcích ladicích potenciometrů z kovovo-keramických materiálů.

35. Kadmium ve fotoresistorech pro optické vazební členy používané v profesionálním zvukovém zařízení do 31. prosince 2009.

36. Rtuť používaná jako inhibitor rozprašování katody ve stejnosměrných plazmových obrazovkách s obsahem do 30 mg na obrazovku do 1. července 2010.

37. Olovo v pokovené vrstvě vysokonapěťových diod s pouzdrem ze skla na bázi borátu zinečnatého.

38. Kadmium a oxid kademnatý v pastách pro tlusté vrstvy používaných na oxid berylnatý spojený s hliníkem.

▼M12

39. Kadmium ve světelných diodách (LED) II–VI konvertujících barvu (< 10 μg Cd/mm^2 plochy emitující světlo) pro použití v systémech polovodičového osvětlení nebo vizualizace do 1. července 2014.